S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 iulie 2026

Dosarul Nr.1-91/25; PIGD: 1-21173454-24-1-12062025

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierul: Anton Platon
Cu participarea:
Procurorului: Ivan Rapeşco
Apărătorului inculpatului Blagoci Andrei: Constantin Goncear
Apărătorului inculpatului Cananău Gheorghe: Igor Isac
În lipsa:
Reprezentantului părţii vătămate

Inculpaţilor Cananău Gheorghe, în temeiul art. 321 alin. (2), pct.2 Cod de procedură penală şi Blagoci Andrei, în temeiul art. 321 alin. (2), pct.1 Cod de procedură penală,

a rejudecat în şedinţă de judecată publică, în partea ce ţine de stabilirea pedepsei, cauza penală în privinţa lui:

*Blagoci Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, originar şi locuitor al s. *****, r. Criuleni, studii gimnaziale, posedă limba de stat, nesupus militar, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, neangajat în câmpul muncii, fără dizabilităţi, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, anterior judecat, antecedentele penale stinse, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova,*

învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b) şi art. 27, 186 alin.(2), lit. b) Cod penal, şi a lui:

*Cananău Gheorghe *****, născut la *****, IDNP *****, originar şi locuitor al s. *****, r. Căuşeni, studii gimnaziale, posedă limba de stat, nesupus militar, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, neangajat în câmpul muncii, fără dizabilităţi, fără*

titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, anterior judecat, antecedente penale stinse, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova,

învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b) şi art. 27, 186 alin. (2), lit. b) Cod penal,-

Cauza parvenită la rejudecare în instanţa de judecată la 12.06.2025 şi examinată în termen de până la 22.07.2026, durata fiind determinată de redistribuirea aleatorie a dosarului în legătură cu schimbarea judecătorului, dosarul fiind redistribuit, prin PIGD, la data de 11.03.2026, din procedura judecătorului Adrian Clevada în procedura judecătorului Romina Ţurcan.

Procedura de citare legal executată.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

Blagoci Andrei *****, la data de 6 martie 2021, aproximativ între orele 14:00 min., împreună şi după o înţelegere prealabilă cu Cananău Gheorghe, manifestând scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, s-au deplasat cu automobilul de model „Mazda" cu numere de înmatriculare „*****" în Întovărăşirea Pomicolă „Agriş", situată în extravilanul satului Oniţcani, raionul Criuleni, de unde au sustras o cisternă confecţionată din aliaj de aluminiu, cu masa de o tonă, care aparţine Întovărăşirii Pomicole „Agriş" pe care, cu ajutorul camionului cu platformă şi macara de marca „Mercedes" cu numere de înmatriculare nr. „*****" au transportat-o în comuna Bubuieci, unde au vândut-o către „SRL Metalica Grup", încasând în schimbul acesteia suma de 19.801,5 lei astfel cauzând părţii vătămate Întovărăşirea Pomicolă „Agriş" un prejudiciu în suma de 20.000 lei.

Tot el, la data de 7 martie 2021, aproximativ între orele 15:00 min., împreună şi după o înţelegere prealabilă cu Cananău Gheorghe, manifestând scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, s-au deplasat împreună cu automobilul de model „Mazda" cu numere de înmatriculare „*****" în Întovărăşirea Pomicolă „Agriş", situată în extravilanul satului Oniţcani, raionul Criuleni, de unde au încercat să sustragă o cisternă confecţionată din aliaj de aluminiu, cu masa de o tonă, în valoare de 2000 lei, care aparţine Întovărăşirii Pomicole „Agriş", însă acţiunile acestora nu au fost duse până la capăt, din motive independente, fiind surprinşi la locul comiterii infracţiunii de către Clivţov Vladimir.

Astfel, *Blagoci Andrei* a comis infracţiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal şi art. 27 raportat la art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi de *„furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de două persoane"* şi *„tentativă de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de două persoane".*

Cananău Gheorghe *****, la data de 6 martie 2021, aproximativ între orele 14:00 min., împreună şi după o înţelegere prealabilă cu Blagoci Andrei, manifestând scopul sustragerii pe

ascuns a bunurilor altei persoane, s-au deplasat cu automobilul de model „Mazda” cu numere de înmatriculare „*****” în Întovărăşirea Pomicolă „Agriş”, situată în extravilanul satului Oniţcani, raionul Criuleni, de unde au sustras o cisternă confecţionată din aliaj de aluminiu, cu masa de o tonă, care aparţine Întovărăşirii Pomicole „Agriş” pe care, cu ajutorul camionului cu platformă şi macara de marca „Mercedes” cu numere de înmatriculare nr. „*****” au transportat-o în comuna Bubuieci, unde au vândut-o către „SRL Metalica Grup”, încasând în schimbul acesteia suma de 19.801,5 lei astfel cauzând părţii vătămate Întovărăşirea Pomicolă „Agriş” un prejudiciu în suma de 20.000 lei.

Tot el, la data de 7 martie 2021, aproximativ între orele 15:00 min., împreună şi după o înţelegere prealabilă cu Blagoci Andrei, manifestând scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, s-au deplasat împreună cu automobilul de model „Mazda” cu numere de înmatriculare „*****” în Întovărăşirea Pomicolă „Agriş”, situată în extravilanul satului Oniţcani, raionul Criuleni, de unde au încercat să sustragă o cisternă confecţionată din aliaj de aluminiu, cu masa de o tonă, în valoare de 2000 lei, care aparţine Întovărăşirii Pomicole „Agriş”, însă acţiunile acestora nu au fost duse până la capăt, din motive independente, fiind surprinşi la locul comiterii infracţiunii de către Clivţov Vladimir.

Astfel, *Cananău Gheorghe* a comis infracţiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal şi art. 27 raportat la art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi de *„furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de două persoane”* şi *„tentativă de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de două persoane”*.

Prin sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 7 iulie 2022, s-a dispus încetarea procesului penal pornit în privinţa lui *Blagoci Andrei*, şi a lui *Cananău Gheorghe*, învinuiţi de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) şi art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenţei Republicii Moldova.

Totodată, în baza art. 84 alin. (3) Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa de 6 (şase) luni închisoare, stabilită lui *Blagoci Andrei* prin sentinţa Judecătoriei Criuleni din 29 octombrie 2019, menţinută prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 13 aprilie 2022, pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, a cărei executare a fost suspendată condiţionat, în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 (doi) ani, să se execute de sine stătător.

Sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 7 iulie 2022 a fost atacată cu recurs de către procuror, care a solicitat casarea acesteia şi pronunţarea unei noi hotărâri, invocând aplicarea eronată de către instanţa de fond a prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia.

Prin Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 25 ianuarie 2025, recursul procurorului a fost admis, sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 7 iulie 2022 a fost casată, iar cauza a fost trimisă spre rejudecare aceleiaşi instanţe, în alt complet de judecată.

Astfel, la rejudecarea cauzei penale, dispusă prin Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 25 ianuarie 2025, participanţii la proces şi-au expus poziţiile după cum urmează:

În dezbaterile judiciare, procurorul Ivan Rapeşco a solicitat recunoaşterea lui Blagoci Andrei şi Cananău Gheorghe vinovaţi de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal şi art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea, pentru fiecare inculpat, a unei pedepse de 2 (doi) ani închisoare pentru infracţiunea consumată şi de 1 (un) an închisoare pentru tentativa de furt, iar în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumulul pedepselor, stabilirea unei pedepse definitive de 3 (trei) ani închisoare. Totodată, în replică, procurorul a susţinut că argumentele formulate de apărare privind încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii termenului de prescripţie a răspunderii penale urmează a fi respinse, invocând faptul că prezenta cauză a fost trimisă spre rejudecare în urma admiterii recursului declarat de acuzare împotriva sentinţei de încetare şi că nu sunt incidente temeiurile legale pentru aplicarea prescripţiei răspunderii penale.

Avocatul Constantin Goncear, în apărarea intereselor inculpatului Blagoci Andrei, a solicitat încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii termenului de prescripţie a răspunderii penale.

Avocatul Isac Igor, în apărarea intereselor inculpatului Cananău Gheorghe, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie a răspunderii penale.

În şedinţa de judecată, inculpatul Blagoci Andrei nu s-a prezentat. Prin încheierea instanţei a fost dispusă aducerea silită a acestuia, iar ulterior anunţat în căutare. În aceste condiţii, constatând că inculpatul se sustrage de la judecarea cauzei, instanţa, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1), alin. (5) şi alin. (6) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Totodată, inculpatul Cananău Gheorghe nu s-a prezentat în şedinţele de judecată. Întrucât acesta, aflat în detenţie, a refuzat să fie adus în instanţă pentru judecarea cauzei, instanţa, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei şi în lipsa acestuia.

Instanţa, procedând la rejudecarea cauzei exclusiv sub aspectul stabilit prin Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 25 ianuarie 2025, reţine cu titlu prealabil că verificarea incidenţei prescripţiei tragerii la răspundere penală nu este o chestiune pe care instanţa o examinează facultativ, în limita cererilor părţilor, ci o obligaţie legală de ordine publică, ce se impune din oficiu, la orice fază a procesului, atâta vreme cât hotărârea de condamnare nu a rămas definitivă (art. 60 alin. (2) Cod penal în redacţia de la data comiterii faptelor prejudiciabile; art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală). De aceea, indiferent de limitele obiective fixate de instanţa de recurs pentru rejudecare, instanţa de fond este ţinută să analizeze, dacă până la momentul pronunţării hotărârii au intervenit cauze legale care împiedică aplicarea pedepsei penale, inclusiv expirarea termenului de prescripţie, întrucât numai după clarificarea acestei chestiuni poate fi stabilită soluţia procesuală corespunzătoare.

Potrivit art. 60 Cod penal, în redacţia în vigoare la data comiterii infracţiunii, *”(1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrşirii infracţiunii au expirat următoarele termene: (...) b) 5 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni mai puţin grave; (...)*

(2) Prescripţia curge din ziua săvîrşirii infracţiunii şi pînă la data rămînerii definitive a ho tărîrii instanţei de judecată. (...)

(5) Curgerea prescripţiei se suspendă dacă persoana care a săvîrşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripţiei se reia din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvîrşirii infracţiunii au trecut 25 de ani şi prescripţia nu a fost întreruptă prin săvîrşirea unei noi infracţiuni.”

Faptele deduse judecăţii au fost săvârşite la 6 şi, respectiv, 7 martie 2021, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 136 din 6 iunie 2024. Potrivit art. IV alin. (2) din legea modificatoare, pentru infracţiunile săvârşite până la intrarea ei în vigoare, calcularea termenului de prescripţie se efectuează conform condiţiilor şi termenelor anterioare acestei legi. Prin urmare, este aplicabilă redacţia art. 60 Cod penal în vigoare la 6-7 martie 2021, care prevedea la alin. (1) lit. b) un termen de 5 ani pentru infracţiunile mai puţin grave şi, la alin. (5), un singur temei de suspendare a cursului prescripţiei – sustragerea făptuitorului de la urmărirea penală sau de la judecată, curgerea prescripţiei reluându-se „din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării”.

Faptele fiind încadrate în art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal (infracţiune mai puţin gravă, art. 16 alin. (3) Cod penal), termenul general, necorectat de nicio cauză de suspendare, s-ar fi împlinit la 6 martie 2026 (pentru fapta consumată) şi la 7 martie 2026 (pentru tentativă), atât în privinţa lui Blagoci Andrei, cât şi a lui Cananău Gheorghe.

Din materialele cauzei rezultă că, în cursul urmăririi penale, ambii inculpaţi s-au sustras de la desfăşurarea urmăririi penale pe anumite intervale de timp, împrejurare care impune verificarea incidenţei dispoziţiilor art. 60 alin. (5) Cod penal referitoare la suspendarea curgerii termenului de prescripţie.

a) În privinţa lui Blagoci Andrei

Prin ordonanţa procurorului Procuraturii raionului Criuleni, Felicia Costişanu, din 9 august 2021 (f.d.117-118, vol. I), inculpatul *Blagoci Andrei* a fost anunţat în căutare, iar potrivit procesului-verbal de reţinere (f.d.121, vol. I), acesta a fost reţinut la 14 august 2021. Aşadar, starea de sustragere a acestui inculpat de la urmărirea penală a durat 5 (cinci) zile calendaristice (9-14 august 2021), interval pe parcursul căruia, conform legii, cursul prescripţiei a fost suspendat, reluându-se din momentul reţinerii -14 august 2021.

Aplicând această suspendare la termenele iniţiale, rezultă că termenul de prescripţie pentru *Blagoci Andrei* se prelungeşte cu 5 zile, ajungând să expire la 11 martie 2026 (pentru infracţiunea consumată) şi, respectiv, la 12 martie 2026 (pentru tentativă).

b) În privinţa lui Cananău Gheorghe

Prin ordonanţa procurorului Procuraturii raionului Criuleni, Alexandru Botnaru, din 17 noiembrie 2021 (f.d.179, vol. I), *Cananău Gheorghe* a fost, la rândul său, anunţat în căutare. Prin

ordonanţa procurorului din 22 noiembrie 2021 (f.d.183, vol. I), urmărirea penală a fost suspendată, iar potrivit scrisorii Inspectoratului de Poliţie Criuleni din 23 decembrie 2021 (f.d.185, vol. I), dosarul de căutare a fost clasat la această din urmă dată. Prin ordonanţa procurorului din 29 decembrie 2021 (f.d.188, vol. I), urmărirea penală în privinţa acestui inculpat a fost reluată.

Din materiale nu rezultă că, spre deosebire de coinculpatul său, *Cananău Gheorghe* ar fi fost supus unei reţineri propriu-zise sau că s-ar fi autodenunţat, singurul reper cert fiind data clasării dosarului de căutare – 23 decembrie 2021 – dată la care organul de urmărire penală a apreciat el însuşi că starea de sustragere a încetat. În lipsa unui alt reper mai favorabil inculpatului şi în respectul principiului potrivit căruia orice normă care agravează situaţia persoanei (aşa cum este, prin efectul ei, o cauză de suspendare a prescripţiei) se interpretează strict şi în sensul cel mai favorabil acesteia, instanţa va reţine drept moment al încetării sustragerii data de 23 decembrie 2021, iar nu o dată ulterioară (cea a reluării urmăririi penale, 29 decembrie 2021), aceasta din urmă neavând, prin ea însăşi, semnificaţia încetării stării de căutare, ci doar aceea a redeschiderii activităţii de urmărire penală.

Astfel, starea de sustragere a inculpatului *Cananău Gheorghe* a durat 36 (treizeci şi şase) de zile calendaristice (17 noiembrie – 23 decembrie 2021), interval ce se adaugă termenului general de prescripţie. Prin urmare, termenul de prescripţie pentru acest inculpat expiră la 11 aprilie 2026 (pentru infracţiunea consumată) şi, respectiv, la 12 aprilie 2026 (pentru tentativă).

Chiar şi cu luarea în calcul a acestor perioade de suspendare, stabilite pe baza actelor cauzei, instanţa constată că termenele de prescripţie astfel recalculate - 11-12 martie 2026 pentru *Blagoci Andrei* şi 11-12 aprilie 2026 pentru *Cananău Gheorghe* - s-au împlinit anterior datei la care instanţa a pronunţat sentinţa în cauză, respectiv anterior datei de 22 iulie 2026. Prin urmare, chiar dacă instanţa ar recalcula termenul de prescripţie corectat cu cele două perioade de suspendare identificate din probele nou-analizate, concluzia rămâne aceeaşi cu cea reţinută anterior: la momentul examinării cauzei – 22 iulie 2026, termenul de prescripţie a tragerii la răspundere penală era împlinit pentru ambii inculpaţi, indiferent de infracţiunea imputată (consumată sau tentativă).

De altfel, chiar dacă s-ar adopta o interpretare mai puţin favorabilă inculpatului *Cananău Gheorghe*, considerându-se drept moment al încetării sustragerii data reluării urmăririi penale (29 decembrie 2021) sau chiar o dată ulterioară, marja de peste doi ani existentă între termenul recalculat şi data pronunţării sentinţei (22 iulie 2026) face lipsită de orice relevanţă practică o asemenea discuţie: în niciuna dintre ipotezele posibile, întemeiate pe probele existente la dosar, termenul de prescripţie nu s-ar fi menţinut curgător până la data rejudecării cauzei.

Instanţa reţine, totodată, că nu poate fi primită nicio interpretare potrivit căreia cursul prescripţiei tragerii la răspundere penală ar fi fost afectat de faptul că, ulterior datei de 11-12 martie 2026, inculpatul *Blagoci Andrei* nu s-a prezentat la şedinţele de judecată, fiind, prin încheierea din 13 mai 2026, anunţat în căutare cu aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi ţara, iar dosarul de căutare a fost deschis efectiv de către Inspectoratul de Poliţie Criuleni la 16 iunie 2026.

Astfel, este de observat că atât data încheierii prin care s-a dispus anunţarea în căutare (13 mai 2026), cât şi, cu atât mai mult, data la care acest act procesual a fost pus în executare prin deschiderea efectivă a dosarului de căutare (16 iunie 2026), sunt ulterioare datei de 11 martie 2026, respectiv 12 martie 2026, la care termenul de prescripţie – corect calculat şi corectat cu unica suspendare incidentă, aferentă perioadei de sustragere de la urmărirea penală (9-14 august 2021) – se împlinise deja, atât pentru infracţiunea consumată, cât şi pentru tentativă.

Or, potrivit art. 60 alin. (5) Cod penal, suspendarea cursului prescripţiei presupune, prin însăşi natura instituţiei, intervenţia unei cauze de sustragere pe parcursul unui termen aflat încă în curgere, apt să oprească provizoriu acest curs, iar nu să repună în discuţie un termen deja epuizat. Prescripţia tragerii la răspundere penală constituie o cauză de stingere, prin efectul legii, a dreptului statului de a exercita *jus puniendi* (Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 14 din 27 mai 2014, § 54, 65, 68), efect care se produce de plin drept la împlinirea termenului – în speţă, la 11-12 martie 2026 –, independent de orice conduită ulterioară a persoanei sau de orice măsură ulterioară a organelor judiciare.

Fiind vorba despre acte procesuale (încheierea din 13 mai 2026 şi deschiderea dosarului de căutare din 16 iunie 2026) intervenite la peste trei luni, după data la care termenul de prescripţie era deja împlinit, acestea nu pot produce niciun efect asupra unei prescripţii deja consumate prin trecerea timpului. A raţiona altfel ar echivala cu recunoaşterea, pe cale de interpretare, a unei cauze de repunere în termen sau de „reînviere” a unei prescripţii deja stinse – cauză pe care legea nu o prevede şi a cărei admitere ar constitui o extindere nepermisă, prin analogie, a unei norme în defavoarea persoanei, extindere exclusă cu desăvârşire în materie penală (Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 14/2014, § 45, 75, 90-91).

Prin urmare, măsurile procesuale dispuse ulterior datei de 12 martie 2026 – obligarea de a nu părăsi ţara şi anunţarea în căutare – îşi păstrează pe deplin efectele lor proprii, de natură strict procedurală (asigurarea prezenţei inculpatului şi judecarea cauzei în lipsă, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală), însă sunt lipsite de orice incidenţă asupra cursului prescripţiei tragerii la răspundere penală, aceasta fiind deja împlinită, prin efectul legii, la data la care aceste măsuri au fost dispuse.

De asemenea, instanţa reiterează, astfel cum a stabilit deja cu prilejul analizei anterioare, că nu este incident niciun caz de întrerupere a cursului prescripţiei, întrucât condamnarea ulterioară a lui *Blagoci Andrei* (sentinţa din 15 februarie 2022, menţinută prin decizia din 13 aprilie 2022) priveşte o faptă săvârşită în cursul anului 2020, deci anterioară infracţiunilor deduse judecăţii în prezenta cauză (martie 2021), astfel încât nu poate produce efectul întreruptiv prevăzut de art. 60 alin. (4) Cod penal (redacţia anterioară Legii nr. 136/2024), acest efect presupunând, prin definiţie, comiterea unei infracţiuni noi, ulterioare celei pentru care curge termenul analizat.

Procurorul a susţinut că, întrucât rejudecarea a fost dispusă exclusiv cu privire la individualizarea pedepsei, iar vinovăţia inculpaţilor a rămas necontestată şi definitiv stabilită prin efectul deciziei de casare, prescripţia tragerii la răspundere penală – instituţie care înlătură însăşi răspunderea, iar nu doar pedeapsa – nu şi-ar mai găsi aplicare în acest cadru procesual restrâns.

Instanţa nu poate primi acest argument, pentru următoarele considerente.

În primul rând, limitele obiective ale rejudecării, astfel cum au fost fixate prin decizia de casare din 25 ianuarie 2025, privesc exclusiv chestiunea pentru care recursul procurorului a fost admis, aplicarea eronată a Legii nr. 243/2021 privind amnistia, iar nu şi chestiunea prescripţiei, care nu era, la acel moment, incidentă (termenul, chiar recalculat, nu s-ar fi împlinit înainte de martie-aprilie 2026). Prescripţia tragerii la răspundere penală constituie, aşadar, o cauză legală de înlăturare a răspunderii penale survenită ulterior soluţionării recursului, iar nu o chestiune care ar fi putut sau ar fi trebuit tranşată de instanţa de recurs. Or, o cauză de stingere a răspunderii penale intervenită după momentul casării nu poate fi ignorată de instanţa de rejudecare doar pentru că nu a făcut obiectul controlului judiciar anterior, aceasta ar echivala cu lipsirea de conţinut a obligaţiei prevăzute la art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, obligaţie care nu comportă excepţii legate de întinderea rejudecării.

În al doilea rând, potrivit art. 60 alin. (2) Cod penal (redacţia anterioară Legii nr. 136/2024), prescripţia curge „din ziua săvârşirii infracţiunii şi până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată". Este, aşadar, chiar textul legii cel care leagă verificarea prescripţiei de momentul rămânerii definitive a hotărârii, iar nu de stadiul procesual în care se poziţionează, la un moment dat, chestiunile rămase de tranşat (fie ele numai de individualizare a pedepsei). Atâta vreme cât sentinţa nu a rămas definitivă, ceea ce este exact cazul de faţă, cauza aflându-se în rejudecare ca urmare a casării sentinţei anterioare, verificarea prescripţiei se impune ca o etapă prealabilă şi necesară oricărei alte statuări, inclusiv individualizării pedepsei. A raţiona altfel ar însemna a admite că simpla restrângere, pe cale jurisprudenţială, a obiectului rejudecării poate paraliza aplicarea unei norme de drept substanţial imperative, soluţie care nu îşi găseşte niciun temei în lege.

În al treilea rând, chiar din perspectivă strict logico-juridică, individualizarea unei pedepse presupune, ca premisă, existenţa şi subzistenţa dreptului statului de a aplica o sancţiune penală (jus puniendi). Or, atâta vreme cât acest drept s-a stins prin efectul prescripţiei, discuţia asupra cuantumului sau modalităţii de executare a pedepsei devine, pur şi simplu, lipsită de obiect. Prescripţia nu este o simplă circumstanţă de care se ţine cont la stabilirea pedepsei, ci o cauză care înlătură însăşi posibilitatea aplicării oricărei pedepse (art. 53 lit. g) Cod penal), motiv pentru care ea trebuie verificată înaintea, iar nu în subsidiar sau paralel cu, orice operaţiune de individualizare.

În al patrulea rând, aşa cum a reţinut Curtea Constituţională prin Hotărârea nr. 14 din 27 mai 2014 (§ 63-65), instituţia prescripţiei tragerii la răspundere penală este inserată în legea penală materială, iar nu în cea procesuală, ceea ce înseamnă că aplicarea ei nu poate fi condiţionată sau restrânsă prin interpretări de natură pur procedurală, precum limitarea obiectului rejudecării. Fiind vorba despre o instituţie de drept substanţial, orice restrângere a incidenţei ei prin analogie, în defavoarea persoanei condamnate, este exclusă (aceeaşi Hotărâre, § 90-91, cu referire la principiul *lex certa* şi la interzicerea extinderii, prin interpretare, a normelor ce defavorizează persoana). Argumentul acuzării, dus la ultimele sale consecinţe, ar echivala tocmai cu o asemenea extindere nepermisă: instituirea, pe cale de interpretare, a unei ipoteze de inaplicabilitate a prescripţiei (rejudecarea limitată la individualizare) pe care legea nu o prevede.

În al cincilea rând, jurisprudenţa Curţii Supreme de Justiţie confirmă caracterul imperativ şi de ordine publică al verificării prescripţiei chiar şi în faze incipiente ale procesului, inclusiv la şedinţa preliminară (Decizia CSJ nr. 1ra-303/2024, §35-47), cu atât mai mult această obligaţie subzistând în faza cercetării judecătoreşti în fond, unde probatoriul complet este, prin ipoteză, disponibil instanţei. Dacă o atare verificare este obligatorie chiar înainte de administrarea probelor, cu atât mai mult ea nu poate fi înlăturată într-o rejudecare în fond, indiferent de limitele fixate pentru aceasta prin decizia de casare.

Pentru toate aceste considerente, instanţa apreciază ca neîntemeiat argumentul acuzării potrivit căruia rejudecarea, limitată la individualizarea pedepsei, ar exclude verificarea şi aplicarea prescripţiei tragerii la răspundere penală.

Instanţa subliniază că soluţia pronunţată prin prezenta sentinţă nu contravine şi nu se îndepărtează de dezlegările obligatorii cuprinse în Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 25 ianuarie 2025. Instanţa de recurs a constatat exclusiv aplicarea eronată a prevederilor Legii nr. 243/2021 privind amnistia şi, din acest motiv, a dispus rejudecarea cauzei, fără a examina şi fără a se pronunţa asupra incidenţei prescripţiei tragerii la răspundere penală, întrucât, la data pronunţării acelei decizii, termenul de prescripţie nu era încă împlinit. Or, intervenirea prescripţiei reprezintă o împrejurare juridică nouă, survenită ulterior deciziei instanţei de recurs, pe care instanţa de rejudecare este obligată să o examineze şi să o valorifice din oficiu, în aplicarea dispoziţiilor imperative ale legii penale şi procesual penale.

Corespunzător, în situaţia inculpaţilor este aplicabil temeiul de liberare de la răspundere penală prevăzut de articolul 53 litera g) din Codul penal, *”Persoana care a săvîrşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazurile: (...) g) prescripţiei de tragere la răspundere penală.”*

Potrivit art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de procedură penală, ”sentinţa de condamnare se adoptă: *(...) 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie.”*

În acelaşi timp, potrivit art.395 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, *”În dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate: (...) 3) (...) În caz dacă instanţa îl găseşte pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menţioneze aceasta în dispozitivul sentinţei;”*

Succesiv, instanţe notează că în condordanţă cu alin. (1) al art.89 Cod penal, *”prin liberare de pedeapsa penală se înţelege eliberarea persoanei care a săvîrşit o infracţiune de la executarea reală, parţială sau totală, a pedepsei penale pronunţate prin hotărîre a instanţei de judecată.”*

În consecinţă, constatând că termenul de prescripţie a tragerii la răspundere penală s-a împlinit anterior pronunţării prezentei sentinţe, instanţa reţine că sunt incidente prevederile art.53 lit.g), coroborate cu art.60 alin.(1) lit. b) şi alin.(5) Cod penal, iar, potrivit art.389 alin.(4)

pct.3) Cod de procedură penală, urmează să pronunţe o sentinţă de condamnare fără stabilirea pedepsei, cu liberarea inculpaţilor de pedeapsă ca urmare a expirării termenului de prescripţie.

Constatând că termenul de prescripţie a tragerii la răspundere penală s-a împlinit la 11-12 martie 2026 în privinţa inculpatului *Blagoci Andrei* şi la 11-12 aprilie 2026 în privinţa inculpatului *Cananău Gheorghe*, anterior pronunţării prezentei sentinţe, instanţa reţine că, în cadrul rejudecării dispuse prin Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 25 ianuarie 2025, nu mai există temei legal pentru stabilirea pedepsei. În consecinţă, în privinţa ambilor inculpaţi, anterior recunoscuţi vinovaţi de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) şi art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt incidente prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, urmând ca aceştia să fie liberaţi de executarea pedepsei ce le-ar fi revenit, ca urmare a expirării termenului de prescripţie a tragerii la răspundere penală.

În conformitate cu art.53 lit. g), art.60 alin.(1) lit. b) şi alin.(5), art.80[1] Cod penal, art.340, art.384-385, art.389 alin.(4) pct.3), art.392-395, art.397, art.436 şi art.437 alin.(1) pct.1[4]) Cod de procedură penală,-

A H O T Ă R Â T :

Blagoci Andrei *****, recunoscut vinovat de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) şi art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform sentinţei Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 7 iulie 2022, casată prin Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 25 ianuarie 2025 în partea aplicării Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie a tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) şi alin. (5) Cod penal, în redacţia aplicabilă la data săvârşirii infracţiunilor*, se liberează de executarea pedepsei ce i-ar fi revenit.*

Cananău Gheorghe *****,* recunoscut vinovat de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) şi art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform sentinţei Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 7 iulie 2022, casată prin Decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 25 ianuarie 2025 în partea aplicării Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia, în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie a tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) şi alin. (5) Cod penal, în redacţia aplicabilă la data săvârşirii infracţiunilor, *se liberează de executarea pedepsei ce i-ar fi revenit.*

Sentinţa motivată, pronunţată în şedinţă de judecată publică la data de 22.07.2026.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, din momentul pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan